

Hiphopcultuur staat niet op zich

Westerse cultuur ligt er dik bovenop

Door Giuseppe Pipitone

*Rapcultuur wordt gezien als seksistisch en kapitalistisch.
Klinkt als het hele Westen.*

Als een in Italië opgroeiende tiener werd ik als door een mokerslag getroffen door een nieuw cultureel fenomeen dat mijn leven radicaal zou veranderen. Het was 1988. Hiphop was nog underground en er waren weinig mediabronnen beschikbaar voor een hongerige geest als de mijne. Geïnspireerd door de diepe stem van Chuck D en de georganiseerde wanorde van Bombsquad liet ik de disco achter me en zocht de bibliotheek op. Ik wilde begrijpen welke geschiedenis en ervaringen deze rappers wilden doorgeven via hun dichtwerk.

Inmiddels is hiphop big business geworden. Hiphop is de voornaamste uitdrukingsvorm geworden voor een groeiend aantal tieners over de hele wereld. Bijna ieder tv- en radiostation heeft zijn eigen hiphoprogramma. Bijna ieder blad zijn eigen hiphoprubriek. Rappers zijn mainstream geworden.

Ondanks deze radicale verandering, is de berichtgeving over hiphop altijd vooringenomen en negatief gebleven. Er is een discrepantie tussen het revolutionaire potentieel van deze cultuur en de weergave ervan in mainstream media. Het grootste probleem is dat media hiphopexcessen als seksisme en crimineel gedrag afschilderen als een autonoom verschijnsel dat ver afstaat van de rest van de maatschappij.

De feiten liggen anders. De hiphopcultuur is niet ontstaan in een vacuüm. Hiphop is een creatieve uitdrukingsvorm van mensen in een tijd waarin consumentisme de basis van ons systeem is geworden en vrouwenlichamen worden gebruikt om van alles en nog wat aan de man te brengen, van tandpasta tot het laatste elektronische hebbedingetje. De kritiek die wordt geleverd op de hiphopcultuur is eigenlijk bestemd voor de westerse maatschappij in zijn geheel. Zoals Tricia Rose schreef in haar baanbrekende boek *Black Noise*: „Want populaire muziekstijlen dragen de sporen van belangrijke culturele tradities in zich en kunnen niet volledig worden losgekoppeld van de sociologische omgeving waarin zij zich voordoen [...]”

Elke discussie over een culturele beweging die geen rekening houdt met de geschiedenis en de sociale context van de gemeenschap waaruit die beweging is voortgekomen, is buitengewoon schadelijk. Zwart Amerika is de afgelopen dertig jaar veranderd. De culturele productie van de hiphop legt die verandering vast en biedt ons subjectieve kijkjes in gemeenschappen, attitudes en trends. Het is aan het individu om die in het juiste kader te plaatsen. So dig deep!

Giuseppe Pipitone komt uit Italië en is auteur van het boek 'Bigger Than Hip Hop'.

Surf naar Pipitone's digitale magazine hiphopreader.it of 39907 naar 7585

Kader: Workshop media & hiphop

De auteurs Karolina Ramqvist and Giuseppe Pipitone nemen vandaag deel aan een workshop in Rotterdam, die open is voor het publiek. Thema: de berichtgeving over hiphop in Europese kwaliteitsmedia.

Organisatoren van de workshop zijn NRC Handelsblad, de European Cultural Foundation (ECF) en hiphop-filmfestival Blacksoil.

Openingsdebat bijwonen? 16:00-18:00 u in Lantaren Venster, Rotterdam. Toegang gratis. Meer info op eurocult.org of 53250 naar 7585